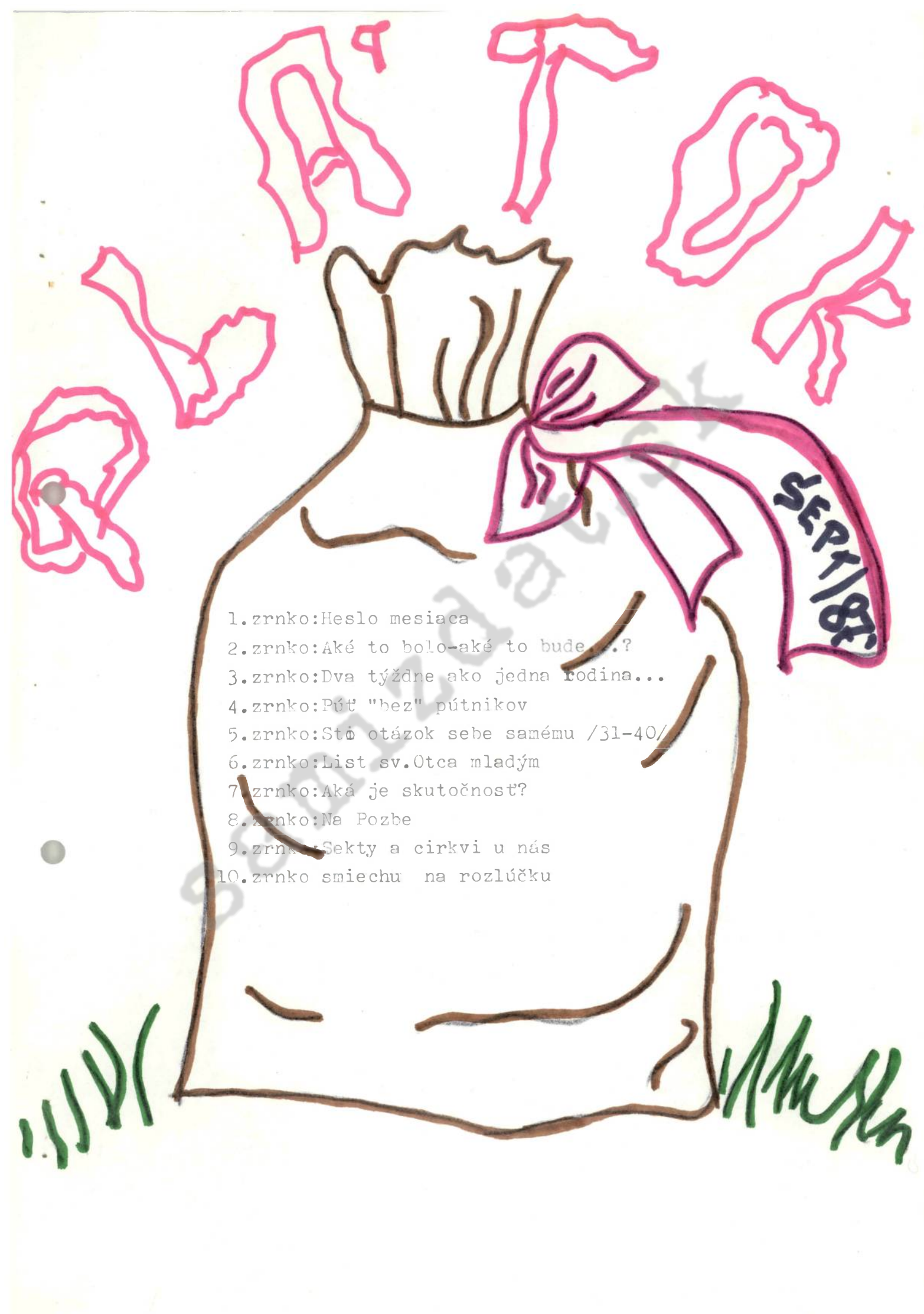

-
- 1.zrnko:Heslo mesiaca
  - 2.zrnko:Aké to bolo-aké to bude...?
  - 3.zrnko:Dva týždne ako jedna rodina...
  - 4.zrnko:Púť "bez" pútnikov
  - 5.zrnko:Sto otázok sebe samému /31-40/
  - 6.zrnko:List sv.Otca mladým
  - 7.zrnko:Aká je skutočnosť?
  - 8.zrnko:Na Pozbe
  - 9.zrnko:Sekty a cirkvi u nás
  - 10.zrnko smiechu na rozlúčku

D o každého mesiaca vykročíme s nejakou peknou myšlienkou múdreho človeka. Úsilie o jej plnenie nás bude spájať a môže sa v nej vzájomne povzbudzovať.

Ján XXIII. si do svojho denníka poznačil toto jednoduché, ale veľmi múdre predsavzatie: "Budem sa vždy riadiť zásadou, na ktorú sa, žiaľ, zabúda. Vykonám každú vec, každú modlitbu, každú povinnosť, ako keby som nemal nič iné na starosti, ako keby mi Boh dal život len na to, aby som urobil dobre práve túto vec, ako keby moja svätosť závisela len na tejto činnosti. Nebudem myslieť na to, čo sa mi vyskytne v budúcnosti a čo bolo v minulosti".

Aké to bolo - aké to bude...?

Často sa stáva, že ľudia sa vzdajú svojej dobrovoľne prijatej úlohy. A to z rozličných dôvodov. Takáto situácia sa vyskytla aj v našom spoločenstve. Aj "naši ľudia" majú dôvody, či už podstatné alebo nepodstatné, prečo "hodit flintu do žita". A tak "PLÁTOK" ostal bez svojich rodičov. Ale predsa - "našiel" sa "niekto" kto si "PLÁTOK"-sirotu adoptoval. Takže nesmrteľný "PLÁTOK" bude vychádzať ďalej - ovšem, ak bude niečo znamenať. Podľa môjho názoru by mal byť súhrnom všetkých postrehov, aj kritických, poznatkov a pripomienok. Ale nielen mojich - redakčnej rady, ale aj tvojich kamoš a kamoška. A preto choď vždy a všade s otvorenými očami, ušami, ale aj ústami, a nech tvoja myseľ nezahára, lebo veď každé dieťa má radosť, keď ho ktosi obdaruje.

Dva týždne ako jedna rodina...
Redakčná rada

Druhý júlový týždeň ožili záhorácke vinohrady veselým krákom, smiechom, spevom, ale aj hádkami a pokrikovaním. To sa vybrala čata rozbuďošných novozámockých "výrastkov" okukať povestné Záhorie a zapustiť korieňky do tejto rázovitej krajiny. Do 30 "detí" a asi 7 obetí, ktoré sa podujali plniť funkciu "dozoru" to je asi 40 hladných žalúdkov na tri kuchárky. Oveľa ťažšie ako naplniť žalúdky bolo zladať každé "chcem" a ja zase "nie" a "prečo nie to", "a načo ideme zasa tam?", čo sa často vôbec nepodarilo. Veľkú porážku utrhla novozámocká "jedenástka" keď prehrala zápas s družstvom domáceho dorastu. Naši borci im však neostaňi nič dlžni a pri druhom zápase presvedčili súpera o kvalitách dolniakov. Snáď jediným podujatím, ktoré nik neohundral boli večerné táboračky. V spoločnosti priateľských domácich a škvrtiacej slaniny zazvučali unavené hrdlá a až do dediny bolo počuť spev veselej mládeže. Ale dva týždne ubehli ako voda. A každý začal zháňať to ponožku, to pršíplášť, či tričko. Každý však mal iste na mysli to, že sa budeme musieť rozlúčiť. No pri odchode všetkých povzbudzovala myšlienka, že môžeme byť spolu v modlitbách a pri spomienkach, a preto sme si zakývali s úsmevom a pozdravom: "Do videnia o rok!" Touto cestou sa chceme poďakovať domácim, ktorí nám umožnili, všetky tie príjemné chvíle v tak nádhernom prostredí, na ktoré sa tak ľahko nezabúda.

Byť ozajstným kresťanom, to stojí mnoho, ale život bez Boha je ešte drahší.

Púť "bez" pútníkov

Jedným z pútnických miest, ktoré sú zaradené v programe Mariánskeho roku 1987 je i Levoča. Bazilika Panny Márie na Levočskom kopci sa každý rok 5. júla zapína pútníkmi oddanými našej najlepšej Mame. A tak i tento rok tisíce pútníkov putovali do Levoče, aby tam spoločne v kruhu lásky, radosti, ale i zamyslením sa nad sebou oslávili Matku Božiu a znovu a ešte viac sa zverili do jej opatere. Piesnami, úvahami, slávením sv. omše a tiež slovom, ktoré vychádzalo zo srdca horiaceho láskou k Márii sme jej dokazovali svoju oddanosť. Sťažené podmienky neumožňovali tak spontánny a usporiadaný program, ako to bolo napr. v Šaštíne. Avšak zdá sa, že oproti minulým rokom sa v Levočskej púti dosť zmenilo. Nebývalo zvykom, aby mládež spievala na sv. omši. A tento rok si veru zaspievali. Horšie to však bolo vonku, v okolí baziliky. Jednotlivé-mnohé skupinky nesvedčili o jednotnosti. Často sa stávalo, že jedna druhú prekrikovala, lebo sa nezhodli na rovnakej piesni. I keď snád pokusy o zjednotenie boli zmarené, či nevydarené, nevešajme hlavu. Mária nás nesklame, drží nám palce, aby nám to vyšlo nabuduće a verí, že nás neodradí dosiaľ nevyriešený levočský problém. Tu by nás mohla povzbudiť i nasledujúca správa. Do Levoče putovali za P. Máriou aj naši bratia-Rakušania. Zanechali nám posolstvo, že vedia o situácii u nás, vedia o podmienkach mládeže, povzbudzujú nás, mnoho sa za nás modlia.

Ale teba, človeče, som tam nevidela. Azda si tam nebol? Nechcelo sa ti ísť k Márii, vyžalovať sa jej a poprosiť o novú silu? Ako jej to chceš vysvetliť? Žiadna výhovorka neplatí, radšej úprimne povedz, že sa ti nechcelo, že si podľahol slabosti, ktorá ti sľubovala pohodlie doma pri telke a potom teplú postieľku, ale to ťa tiež neospravedľňuje. Cítiš sa celkom dobre a si spokojný sám so sebou? Necítiš akýsi pocit viny a drzosti, keď v ťažkej situácii prosíš Matku o pomoc? Mária ťa však miluje a verí, že ju viac nesklameš. Chceš jej dokázať, že toho putuješ? Máš príležitosť-čoskoro v Šaštíne. Dúfam, že sa tam stretneš a Mama bude mať iste veľkú radosť. Ved čo iné môže Matku potešiť viac, ako keď sa jej deti zdú a spoločne jej vyrozprávajú svoje problémy, poprosia ju o pomoc, oslavia ju? Nedávno mi povedala istá pani-matka: "Každá mama čaká od svojho dieťaťa, že príde za ňou s nejakým problémom, ktorý budú spoločne riešiť, že jej príde porozprávať zážitky, nepríjemnosti, príde sa vyžalovať". A tak je to i s nami. Či naša Mama nemá práve vedieť, čo trápi jej deti? Takže neváhajme: Sľubujeme ti, Panna Mária, že spoločne budeme putovať do Šaštína, aby sme sa tam všetci spoločne mohli "skryť pod tvoj ochranný plášť".

Sto otázok sebe samému (31-40)

31. Chcem druhým pomôcť duchovne a spostredkujem im to?
32. Mám rád ľudí a viem to dať najavo, alebo ma nezaujímajú?
33. Chcem nazrieť do tajomstva duchovného života, alebo sa bojím, že by Pán Boh žiadal odomna mnoho, a radšej sa tomu vyhýbam?
34. Uvedomujem si, že ako človek sa môžem rozvinúť len cez spojenie s Pánom Bohom?
35. Pozerám s vďakou alebo chladne na veci okolo seba a na ľudí?
36. Cítim sa silným alebo slabým? Považujem sa za dobrého?
37. Obviňujem niekoho za svoje ťažkosti alebo vinu pripisujem sebe?
38. Prijímam kritiku a uznávam vinu?
39. Zniesol som už aj vyslovenú krivdu?
40. Ako sa sorávam k ľuďom, ktorí mi ubližujú?

List sv. Otca mladým

Veľká sviatosť manželstva

Na tomto širokom pozadí, ktoré nadobúda váš mladistvý životný projekt v spojení s témou kresťanského povolania, chcel by som obrátiť pozornosť spolu s vami, mladí adresáti tohoto listu, na problém, ktorý je v istom zmysle ústredným bodom mladosti každého z vás. Je to jeden z kľúčových problémov ľudského života vôbec a zároveň aj jeden z ústredných námetov na uvažovanie, tvorivosť a kultúru. Je to aj jedna z hlavných biblických tém, ktorej som osobne venoval veľa úvah a analýz. Boh stvoril človeka ako muža a ženu a tým uviedol do ľudských dejín tú zvláštnu dvojitosť, ktorá sa však vyznačuje plnou rovnosťou, čo sa týka ľudskej dôstojnosti, s obdivuhodným dopĺňaním sa, čo sa týka rozdelenia typických znakov, vlastností a úloh, ktoré sa viažu s človekom ako mužom a ženou.

Ide teda o tému, ktorá je vpísaná do samého osobného "ja" každého a každej z vás. Mladosť je obdobím, v ktorom táto veľká téma skúsenostne a tvorivo preniká dušu i telo každej devy a každého mladíka a prejavuje sa vo vedomí mladého človeka spolu so základným objavom vlastného ja vo všetkých jeho mnohostranných možnostiach. V tomto období sa na obzore mladého srdca začína črtiť nová skúsenosť, skúsenosť lásky, ktorá si od začiatku vyžaduje, aby bola vpísaná do životného projektu, ktorý mladosť spontánne tvorí a stvára. To všetko má v každom prípade svoj neopakovateľný, subjektívny výraz, svoje cirové bohatstvo, svoju priam metafyzickú krásu. Súčasne je v tom zahrnutá aj dôrazná výzva, aby sme tento výraz nesfalšovali, abysme nezničili toto bohatstvo a neznehodnotili túto krásu. Buďte presvedčení, že táto výzva pochádza od samého Boha, ktorý stvoril človeka "na svoj obraz a podobu" práve "ako muža a ženu". Táto výzva vychádza z evanjelia a ozýva sa v hlase mladého svedomia, pravda, ak si zachovalo svoju jednoduchosť a priehľadnosť. "Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha". Áno, máte vidieť Boha, ktorý je láska, prostredníctvom tejto lásky, ktorá sa vo vás rodí a chce byť vpísaná do celého životného projektu.

Preto vás prosím, neprerušujte rozhovor s Kristom, v tomto krajne dôležitom období svojej mladosti. Naopak, prosím vás, aby ste ho prehýbili. Keď Kristus hovorí: "Nasleduj ma", jeho výzva môže znamenať "Povolám ťa ešte k inej láske". Ale veľmi často znamená: "Nasleduj ma", veď ja som ženíchom Cirkvi, svojej nevesty. Poď, stane sa aj ty ženíchom svojej nevesty... stan sa aj ty nevestou svojho ženícha. Stante sa obidvaja účastní na tomto tajomstve na tej sviatosti, o ktorej sa v liste Efezanom hovorí, že je "veľká" t.j. veľká "vzhl'afom na Krista a Cirkev".

Veľmi veľa záleží na tom, aby ste aj na tejto ceste nasledovali Krista, aby ste sa od neho nevzdialili s týmto problémom, ktorý právom pokladáte za veľkú udalosť svojho srdca, za problém, ktorý jestvuje len vo vás a medzi vami. Chcel by som, aby ste uverili a presvedčili sa, že tento veľký problém má svoj konečný rozmar v Bohu, ktorý je láska, v Bohu, ktorý v abskútnej hodnote svojho božstva je súčasne spoločenstvo osôb: Otca, Syna a Duchu Svätého. Chcel by som, aby ste uverili a presvedčili sa, že to vaše ľudské "veľké tajomstvo" má svoj pôvod v Bohu Stvoriteľovi, má svoje korene v Kristovi Vykupiteľovi, ktorý ako ženích "obetoval sám seba" a všetkých manželov a manželky učí "darovať sa" podľa plnej miery osobnej dôstojnosti každého z nich. Kristus nás učí manželskej láske.

Nastúpiť na cestu manželského povolania znamená učiť sa manželskej láske, den čo den, rok čo rok, láske z hľadiska duše a tela lásky, ktorá "je prepezlivá, dobrotivá, ktorá nie je sebecká, nemyslí na zlo, láska, ktorá sa raduje, z pravdy, láska, ktorá všetko pretrpí". Vy mladí musíte mať práve takúto lásku, ak má vaše budúce

manželstve zložiť celoživotnú skúšku. Ale práve táto skúška patrí k podstate povolania, ktoré chcete manželstvom začleniť do projektu svojho života. Preto neprestávam prosiť Ježiša Krista a Matku krásneho milovaného o lásku, ktorá sa rodí v mladých srdciach. V živote som mal už veľa ráz príležitosť zblízka sprevádzať túto lásku mladých ľudí. Vďaka tejto skúsenosti som pochopil, aký závažný je tento problém, aký je dôležitý a hlboký. Myslím, že o budúcnosti človeka sa vo veľkej miere rozhoduje na cestách tejto lásky rodiacej sa v mladosti, ktorú ty a ona, ty a on objavujete na cestách svojej mladosti. Mohlo by sa povedať, že je to veľké dobrodružstvo, ale zároveň aj veľká úloha. Dnes sa zásady kresťanskej manželskej morálky predkladajú v mnohých kruhoch prekrúteným spôsobom. Javí sa snaha nanútiť určitým prostrediam, ba dokonca aj spoločnostiam model, ktorý sa ozhačuje za pokrokový a moderný. Málokto si pre tom všimne, že v tom modeli sa muž a azda najmä žena stáva zo subjektu objektom /objektom osobitnej manipulácie/ a celá veľká náplň lásky sa redukuje na pôžitok, ktorý však vo svojej podstate neprestáva byť ani vtedy egoistický, keď je obojstranný. Dieťa, ktoré je ovocím a novým stelesnením lásky dvoch osôb, sa potom stáva stále viac "obťažným prídatkom". Materialistická a konzumná civilizácia sa vôtiera do tejto nádhernej oblasti manželskej a rodičovskej lásky a pozbavuje ju toho hlboko ľudského obsahu, ktorý má od svojho počiatku Božskú pečať a Božský odlesk. Drahí mladí priatelia! Nedovoľte, aby vám niekto odnal toto bohatstvo! Nezaraďujte do svojho životného programu jeho zdeformovaný, ochudobnený a sfalšovaný obsah. "Láska sa raduje z pravdy", spadajte túto pravdu tam, kde naozaj je! Ak treba, buďte rozhodnutí ísť aj proti prúdu názorov, ktoré kolujú a hesiel, ktoré sa propagujú. Nemajte strach z lásky, ktorá kladie na človeka požiadavky, -ako ich môžete nájsť v nepretržitom učení Cirkvi-majú schopnosť urobiť vašu lásku opravdivou láskou. A ak už niekde, tak najmä tu, som chcel zopakovať žekanie vyslovené na začiatku, aby ste boli "vždy pripravení obhájiť sa pred každým, kto vás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je vo vás". Cirkev a ľudstvo nám zveruje veľký problém lásky, na ktorej je založené manželstvo a rodina a teda budúcnosť. Dôverujú, že ju budete vedieť znova oživiť a že ju znova urobíte ľudsky a kresťansky krásnou. Ľudsky a kresťansky veľkou, zrelou a zodpovednou.

Aká je skutočnosť?

Mariánsky rok na Slovensku prináša sv. Otcom predvídané pokroky. Svedčí o tom nebyvalá účasť na mariánskych pútnických miestach. Na Tárice v Šaštíne bolo takmer 50 000 pútnikov. Prevalu tvorila mládež.

Prvý júlový víkend na sviatok Navštívenia P. Márie sa v Levoči vystriedalo približne 240 000 mariánskych pútnikov.

Taká malá dedinka ako je Gaboltov pri Prešove, nezažila ešte 1000 000 pútnikov. ???

"Smutnejšie" to už bolo na Starých horách v bansko-bystrickej diecéze, Asi tisíc pútnikov strávilo spoločne noc v kostole. Chýbala tu mládež, nočný program mal tradičný ráz. V nedeľu na sv. omšu, ktorú koncelebroval biskup Jozef Teranec, prišlo sotva ďalších 2 000 pútnikov.

Podobný stav bol aj v rožňavskej diecéze - v Úhornej.

Prečo zaznamenávame úpadok pútnikov /najmä mládeže/ v týchto diecézach je známe len tomu, kto dôverne pozná vnútorné problémy. V noci zo 14. na 15. augusta bola púť i na nitrianskej kalvárii. Tradične táto púť bývala zo soboty na nedeľu, lenže 15. augusta sa otvárala výstava Agrokomplex, preto sa púť musela preložiť o den dopredu, aby nevznikli "rušivé momenty". Nitra sa stala strediskom poľnohospodárskej a priemyselnej vyspelosti. Agrokom-

plex a náboženská manifestácia si však vôbec nekonkurovali. Počet pútníkov sa odhaduje asi na 10 000. Odznela tu i prosba za príchod sv. Otca na Slovensko.

Ľudské jestvovanie jak jedinca tak spoločnosti sa nemôže vydať bez Boha.

Preto majú púte význam nielen pre Cirkev, ale i pre spoločnosť, v ktorej žijeme.

Neľutuj lásky tej, nešetri pekných slov, možno, že zajtra ťa pohltí temný rov.

Na Pozbe

Predsavzatie "Máriánskeho roku" znie: Navštíviť aspoň raz do mesiaca chrám zasvätený P. Márii a rozoberať mesačné témy.

Keďže z Nových Zámkov do Prešova je dosť ďaleko a podľa plánu sa malo ísť tam, tak my, novozámčania, bánovčania, komjatičania... sme sa vybrali navštíviť kaplnku zasvätenú P. Márii na Pozbe.

Taktiež ako aj na ostatných púťach ako napr. v Šaštíne sa počas Máriánskeho roku zväčšuje počet pútníkov, tak aj tu sa zišlo viac veriacich. Pokiaľ na Pozbu prichádzajú hlavne tí skôr narodení, teraz sme tam zavítali i my mladí.

Sv. omšu sme premenili na radostnejšiu a veselšiu tým, že počas nej sme spievali naše pesničky. I keď sme sa trochu neskôr prebrali na glóriu, i tak sa to určite všetkým páčilo. Dôstojný pán farár nás upútal svojou kázňou, z ktorej si každý mohol zobrať niečo pre seba. Nevieť, či po sv. omši by nebolo bývalo lepšie ísť sa pomodliť krížovú cestu spolu s ostatnými, ako sa ísť najesť.

Tak isto ako aj sv. omšu sme spestrili svojím spevom, mohli sme spestriť krížovú cestu. Totom, ako sme si naplnili žalúdky sme si zaspievali a pobrali sa domov. I keď to bola len poldňová púť a neboli tam mladí z Košíc, Blavy či Trnavy, i tak môžeme usudzovať, že sme i v auguste navštívili chrám zasvätený našej nebeskej Mamičke a lepšie sme sa navzájom spoznali my mladí z nášho okresu. Ale ešte máme jednu povinnosť, vlastne sme mali rozjímať a meditovať nad témou mesiaca: "Panna Mária a Božie Slovo". Keď sme na to zabudli alebo nemali čas, tak určite si ho teraz nájdeme, veď už ide škola.

Tešíme sa na tvoju účasť na ďalšej púti v Šaštíne.

Mnohé reči v zrkadle smrti stratia na svojej hodnote.

Téma na september Máriánskeho roku 1987 bude vydaná samostatne a dodatočne z technických príčin.

Mohli by sme byť bohatší, keby sme sa vernejšie modlievali.

sekty a cirkvi u nás

Anglikánska cirkev

U nás sa nevyskytuje, leda ak niekto z diplomatického zboru Veľkej Británie, prípadne z niektorej jej kolónie. Spomíname ju preto, lebo vo svete je vzhľadom na bývalé anglické kolónie značne rozšírená, značí je tiež meno anglikánskeho biskupa, bojovníka za ľudské práva pre černošské obyvateľstvo Južnej Afriky Desmona Tutva; okrem toho dá sa povedať, že anglikáni sú z protestantských cirkví a siekt najbližšie ku katolicizmu.

Zakladateľ: Henrich VIII., ktorý sa v roku 1534 odtrhol od Ríma. Hlavnou príčinou bol jeho zvrátený život. Rím mu nechcel povoliť rozvod. Henrich po rozchode s Rímom vymenil niekoľko manželiek. Katolíci až do roku 1829 nemali prístup do štátnych úradov.

Anglikanizmus si ponechal 3 sviatosti: krst, spoveď a sv. prijímanie. Neuznáva úctu obrazov, duchovný sa žená. Za kráľovnej Alžbety, ktorá silne prenasledovala katolíkov sa anglikanizmus priklonil ku kalvinovmu učeniu o predurčení t.j., že niektorí sú predurčení nezávisle od svojho pozemského života k zatrateniu a iní zasa ku spásu.

Anglikanizmus sa po čase, ako každá protestantská cirkev začal trieštiť. Patria sem napr. puritanizmus, presbyterianizmus atď. Objavujú sa v nom aj ekumenické snahy tzv. "Oxfordské hnutie". Z anglikánskej cirkvi prešli do katolíckej Cirkvi mnohí vyznáči. Ľudia ako napr. Kardinál Newman, spisovateľ G.K. Chesterton atď.

Reformovaná cirkev /Evanjelická cirkev helvétskeho vyznania-kalvíni/

Zakladateľom: je Jan Kalvín, ktorý pokračoval v učení Ulricha Zwingliho. Bol to človek prísneho, asketického života, despotického povahy, pesimista, ktorý nemal zmysel pre žiadnu svetskú radosť. Svoj životný štýl sa snažil nanútiť aj svojim prívržencom. Stal sa prakticky diktátorom vo švajciarskom meste Ženeva. To sa sprotivilo jeho voľi bol uväznený alebo upravený. Takto postupne dal upáliť 63 ľudí /takže nielen katolíci paliu kacírov/. medzi upalenými bol aj objaviteľ malého krvného obehu španielsky lekár Servet, ktorý mal iný názor pri vyklade Biblie ako kalvíni. Jeho upálením Kalvín potrel základnú požiadavku protestantov: slobodný výklad Písma. K jeho kladom patrí jeho snaha o bezúhonný život, poriadkumilovnosť a veľkú lásku k Biblii.

/Kto by mal záujem o túto zaujímavú postavu, odporúčame knihu Štefana Zweigai Svedomie proti násiliu/.

Kalvíni odstránili z kostolov varhany, dnes ich ale používajú. Ich zhromaždenia /bohoslužby/ spočívajú v kázaní v modlitbách a v speve. Veria v predestináciu t.j. predurčenie-jedni budú spasení /či sú dobrí alebo zlí/, druhí budú zatratení. O sviatosti Oltárnej učia, že Kristus nie je prítomný pod spôsobom chleba vína, že keď pristupuje k prijímaniu určený pre spásu, vttedy zostúpi do chleba a vína súla z osláveného tela Kristovho. Človek určený pre ztratenie prijíma len chlieb a víno. Veže ich kostolov sú ozdobené hviezdou alebo kohútom. Dnes sa k helvétskemu vyznaniu hlásia: česko-bratská cirkev; maďarskí, holandskí a francúzski evanjelici; v Anglicku puritáni.

Kalvíni neuznávajú pápeža ako viditeľnú hlavu Cirkvi; svätých; očistec; odpustky; atď. Reformovaná cirkev vznikla okolo roku 1531.

ZRNKO SMIECHU NA ROZLÚČKU

Žandár zastaví kamión pred cölvicou. Po prezretí kamiónu nedôverčivo krúti hlavou. Podozrievavo sa spýta vodiča: "Čo veziete?" Odpoveď: "Džem". Policajtovi sa to pre čosi nepáčilo a do vysielacky podával hlásenie: "Istý šofér kamiónu značky,..tvrdí, že vezie džem, na obaloch je napísané JAM a pritom pašuje lekvár".